

Bilag.

Hovedbestyrelsen

for

Den danske Sagførerforening.

København, den 24. Januar 1913.

Efter at Sagførerforeningen har gjort sig bekendt med det af Regeringen forelagte „Forslag til Lov om Ændringer i Reglerne om Stævningers Forkyndelse m. m.“ og navnlig taget under Overvejelse, hvorvidt de deri indeholdte Bestemmelser kan passe ind i den for Tiden gældende Procesmaade, finder man Anledning til herved at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa nedenævnte Punkter.

Medens der kun synes at være een Mening om, at Bestemmelsen i § 1, hvorefter Forkyndelse fremtidig kan ske ved en enkelt Stævningsmand, og den i § 2 fastsatte Forandring af Stævningsgebyret ubetinget er at betragte som Fremskridt, er man derimod indenfor Sagførerstanden tilbøjelig til at mene, at den i Forslagets § 3 ff omhandlede fakultative Forkyndelse gennem Postvæsenet ikke vil faa nogen nævneværdig Betydning i det praktiske Liv for Udenretsstævninger, medmindre Forkyndelsen vil kunne foregaa ved direkte Henvendelse fra Sagsøgeren til Postvæsenet.

Det er med andre Ord specielt Regelen i § 4, som Kritikken tager Sigte paa. Denne Bestemmelse turde under alle Omstændigheder tiltrænge en Omformulering, fordi det ikke med Sikkerhed kan ses af selve Teksten, at det ikke paahviler Retskontoret at konferere den til Indstævnte bestemte Genpart med Originalstævningen, og en saadan Pligt kunde synes forudsat i Motiverne, hvor Regelen om Retternes Medvirken begrundes ved Hensynet til „at betrygge mod fejlagtige Opgivelser af de indleverede Forsendelsers Indhold“ (jfr. ogsaa en Ytring af Folketingsmand, Overretssagfører Alfr. Christensen ved Forslagets 1ste Behandling, Folketingstidenden Sp. 1592).

Naar det imidlertid her forudsættes ikke at have været Meningen, at der skulde paahvile Retskontoret Collationeringspligt, ligger det navnlig i, at en saadan Foranstaltning synes overflødig, idet man hidtil ikke har følt nogen nævneværdig Ulempe ved den nuværende Ordning, skønt det sikkert kun ganske undtagelsesvis falder Indstævnte ind selv at sammenholde Genparten med den i Stævningmændenes Besiddelse værende Originalstævning og forvisse sig om deres Overensstemmelse.

Den Betyggelse „mod fejlagtig Opgivelse af de indleverede Forsendelsers Indhold“, som efter Motiverne er tilsigtet ved Forslagets § 4, kan under den angivne Forudsætning kun bestaa i, at Retskontoret ved at meddele „Originaldokumentet Paategning om Indleveringsdagen“ og paatægne „dette og Genparterne det samme Løbenummer samt Aarstal“ gør det umuligt eller i alt Fald vanskeliggere for Sagsøgeren ved en Ombytning af eller Rettelse i Originalstævningen at afhjælpe Fejl, som han først bliver opmærksom paa efter Genpartens Afsendelse.

Men ganske den samme Garanti vilde jo skabes for Indstævnte, naar det blev det paagældende Postkontor, der havde at foretage Paategningen, og da